

သုံးနိုင်ငံသော်

(စာစဉ် - ၂)

ဘာသာပြန် - စိုင်းဘုန်းမြင့်ဦး

အခန်း(၈) ဝမ်ယွင် (Wang Yun) ၏ မဟာစီမံကိန်း

"ခွိုင်လျန်"(Kuai Liang) ပြောသည် မှာ ဤသို့ ဖြစ်သည် ။

"အခု စွန်းကျန့် (Sun Jian) က သေသွားခဲ့ပြီ။ သူ့သားတွေကလည်း ငယ်ငယ်လေးတွေ ရှိသေးတယ်။ ဒီအခွင့်အရေးကို အသုံးပြုပြီးတော့ ချန်ဆားကို ဝင်တိုက်သင့်တယ်။ အခုအချိန်မှာ အလောင်းကို ပြန်ပေးပြီး ငြိမ်းချမ်းရေး ယူလိုက်ရင် ရန်သူကို အင်အားကြီးအောင် အချိန်ပေးလိုက်သလိုပဲ။ နောင်အချိန်မှာ အဲဒီရန်သူက ကျင်ကျိုးကို ပြန်လာတိုက်လိမ့်မယ်"

"ငါက ဘာလို့ ဟွမ်ကျူ (Huang Zu) ကို လက်လွှတ်ခံရမှာ တုန်း"

"ပြည်နယ်တစ်ခု ရဖို့ အတွက် စစ်ရှုံးပြီး သို့ပန်းဖြစ်သွားတဲ့ စစ်သူကြီးကို လက်လွှတ်ခံလိုက်ပါလား"

"ဒါပေမဲ့ သူက ငါ့အတွက် ခင်မင်ရင်းနှီး ရတဲ့ သူငယ်ချင်း မိတ်ဆွေလေ၊ အဲဒီလိုလုပ်တာ မှားတယ်"

သို့နှင့်ပင် "စွန်းကျန့်"(Sun Jian) ၏ အလောင်းကို တစ်ဖက်သို့ ပြန်ပို့ပေးခဲ့ပြီး နှစ်ဦးနှစ်ဖက် ငြိမ်းချမ်းရေး ယူခဲ့လေသည် ။ "စွန်းကျန့်"(Sun Jian) ကို ချွေမြေပြန့်တွင် မြှုပ်နှံခဲ့သည် ။ ဈာပန အခမ်းအနားပြီးသော် "စွန်းချဲ့"(Sun Ce) သည် စစ်တပ်ကို ဦးဆောင်ကာ အိမ်သို့ ပြန်လေသည် ။ "စွန်းချဲ့"(Sun Ce) သည် အသက် ငယ်သော်လည်း ချန်ဆားကို

ကောင်းကောင်း အုပ်ချုပ်နိုင်ခဲ့သည် ။ ရိုကျိုးမှုနှင့် ရက်ရောတတ်မှုတို့ကြောင့် သူ့လက်အောက်တွင် သူရဲကောင်း၊ ပညာရှိတို့ ဝင်ကာ အမှုထမ်းကြ လေသည် ။

မြို့တော် ချန်အန်းတွင် "တုန်ကျိုး"(Dong Zhuo) သည် "စွန်းကျန့်"(Sun Jian) ၏ သေဆုံးမှု အကြောင်းကို ကြားလျှင်

"ငါ့ကို ဒုက္ခပေးနိုင်မယ့် မိစ္ဆာတစ်ကောင်ကတော့ ဇီဝိန်ချုပ်သွားရှာပြီ" ဟု ဆိုသည် ။

ထို့နောက် "စွန်းကျန့်"(Sun Jian) ကျန်ရစ်ခဲ့သော သားသမီးတို့ ကို မေးရာ အကြီးဆုံးသားမှာ ဆယ့်ခုနစ်နှစ်သာ ရှိသေးသည် ဆိုသဖြင့် ငယ်သေးသဖြင့် အန္တရာယ် မပေးနိုင်သေး ဟူသော အတွေးဖြင့် စိတ်ချလက်ချပင် နေလေသည် ။

"တုန်ကျိုး"(Dong Zhuo) ၏ မောက်မာမှုတို့ သည် ကား အရင်ကထက် အဆပေါင်းများစွာ ဆိုးရွားလာသည် ။ ညီဖြစ်သူ "တုန်မင်"(Dong Min) ကို ဟွာကျိုးမြို့စား ရာထူးအပြင် ဘယ်တောင်ပံတပ်၏ စစ်သူကြီး ရာထူးလည်း ပေးလေသည် ။ တူဖြစ်သူ "တုန်ဟွမ်"(Dong Huang) ကိုမူ နန်းတွင်းတွင် အမှုထမ်းစေကာ နန်းတော် အစောင့်တပ် တပ်မှူးရာထူး ပေးလေသည် ။ ထို့ပြင် သူ၏ ဆွေမျိုးသားချင်း ကြီးကြီးငယ်ငယ် မည်သူကိုမဆို မြှောက်စားလေ၏။

ထို့ပြင် မြို့တော်မှ မိုင်ရှစ်ဆယ်ဝေးသော အရပ်တွင် မေဝေါဟု ခေါ်သော မြို့တော်ချန်အန်းနှင့် တထေရာတည်း တူသော မြို့သစ်တစ်ခု ဆောက်စေသည် ။ လူပေါင်း နှစ်သိန်းခွဲတို့ ကို အသုံးချကာ ထိုမြို့သစ်ကို တည်စေသည် ။ ထိုမြို့ဝယ် သိုလှောင်ထားသော ပစ္စည်းတို့ မှာ နှစ်နှစ်ဆယ်အထိ ဖူလှူနိုင်သည် ဆို၏။ ထို့ပြင် အလှဆုံး၊ အချောဆုံး အမျိုးသ

မီး ရှစ်ရာကို ရွေးချယ်ကာ ထိုမြို့တွင် နေစေသည်။ ။ "တုန်ကျိုး"(Dong Z huo) ၏ ကြွယ်ဝမှုကား တွက်ချက်၍ ပင် မရနိုင်။ သူ၏ မိသားစုဝင်များ ၊ လက်အောက်ငယ်သား တို့ သည် ထိုမြို့သစ်၏ လေးပုံတစ်ပုံကို နေရာ ယူထားကြသည် ဟု ဆိုသည်။ ။

"တုန်ကျိုး" (Dong Zhuo) သည် ထိုမြို့ကို တစ်လ တစ်ခေါက်မျှ သွား သည်။ ။ သွားသည့်အခါတိုင်း ရှင်ဘုရင် တိုင်းခန်းလှည့်လည် သကဲ့သို့ ရံ ရွေ့တော်၊ ကိုယ်ရံတော်၊ အမတ်တို့ ကို ခြံရံကာ သွားလေသည်။ ။

Wang Yun

တစ်ခါသော် ထိုမြို့သို့မသွားမီ သူ၏ ချမ်းသာကြွယ်ဝမှု၊ ခမ်းနားမှုတို့
ကို ပြရန် လူအများ တို့ ကို ဖိတ်ကြားစေပြီး အစားအသောက်တို့ ဖြင့် ဧ
ည့်ခံ ကျွေးမွေးသည် ။ ထိုအခိုက်တွင် မြောက်ပိုင်းမှ သူပုန်တို့ လက်နက်
ချသဖြင့် ထိုသူပုန်တို့ ကို မြို့တော် ခေါ်လာသည် ဟု သတင်း ရောက်လာ

သည် ။ "တုန်ကျိုး"(Dong Zhuo) သည် ထိုသူပုန်တို့ ကို ရှေ့မှောက်သို့
ခေါ်စေကာ အချို့ကို ခြေဖြတ်စေသည် ၊ အချို့ကို လက်ဖြတ်စေသည် ၊
အချို့သော သူတို့ ၏ မျက်လုံးတို့ ကို ထိုးဖောက်စေသည် ၊ အချို့ကိုမူ
လျှာကိုဖြတ်စေ၏။ အချို့သော သူတို့ ကိုမူ ပွက်ပွက်ဆူနေသော ရေနွေး
အိုးတွင် ထည့်ကာ သတ်စေသည် ။ နာကျင်သောကြောင့် အော်သော အ
သံတို့ ကား ကောင်းကင်သို့တိုင် တိုက်လေသည် ။ "တုန်ကျိုး"(Dong Zh
uo) အနီးရှိ နန်းတွင်းသူတို့ က ထိုအခြင်းအရာကို မြင်သောအခါ ကြော
က်လွန်း၍ မူးမေ့ကုန်သည် ။ "တုန်ကျိုး" (Dong Zhuo) ကား
စကားပြောရင်း ပြုံးကာ ရယ်လျက်နှင့် ဘာမှ မဖြစ်သည့် အလားပင်....

တစ်ရက်တွင် မှူးကြီးမတ်ရာတို့ နှင့် အတူ လိုင်းနှစ်လိုင်းစီကာ
ထိုင်ကြပြီး စားသောက်ပွဲ ကျင်းပကြသည် ။ အချိန်အနည်းငယ် ကြာ
သော် ခန်းမဆောင်ထဲသို့ "လွီပု"(Lu Bu) ဝင် လာပြီး "တုန်ကျိုး"(Dong
Zhuo) နားကပ်ကာ တီးတိုး ပြောသည် ။ ထိုအခါ "တုန်ကျိုး"(Dong Zhu
o) သည် ပြုံးကာ

"သူက အရင်တည်းက အဲဒီလိုပဲ၊ ဝန်ကြီးကျန်းဝမ် (Zhang Wan) ကို
အပြင် ဆွဲထုတ် သွားကြစမ်း" ဟု ဆိုသည် ။

အကုန်လုံး လန့်သွားကြသည် ။ ခဏကြာသော် လူတစ်ယောက်သ
ည် အဖုံး ဖုံးထားသော ဟင်းခွက်ပန်းကန် တစ်ခုကို ကိုင်ကာ ဝင်လာသ
ည် ။ ထို့နောက် ထိုအဖုံးကို ဖွင့်ကာ ဧည့်သည် များ ဘက်သို့ ပြလိုက်သ
ည် ။ ပန်းကန်ပေါ်တွင် "ကျန်းဝမ်"(Zhang Wan) ၏ ခေါင်းဖြစ်သည် ။
အမတ်အားလုံး သေမတတ် ကြောက်ရွံ့ သွားကြလေသည် ။ "တုန်ကျိုး"
(Dong Zhuo) က ပြုံးလျက် စကားဆိုသည် ။

"မကြောက်ပါနဲ့ ၊ ဝန်ကြီးကျန်းဝမ် (Zhang Wan) က ယွမ်စု (Yuan Sh

u) နဲ့ ပေါင်းပြီး ကျုပ်ကို သတ်မလို့ ကြံနေတာ၊ အဲဒီကြံစည်တဲ့ အကြောင်း ရေးထားတဲ့ စာက အကြောင်းကြောင်းကြောင့် ကျုပ်သားလက်ထဲ ရောက်သွားတော့ သက်သေရှိပြီမို့လို့ သူ့ကို သတ်ပြီး အပြစ်ပေးလိုက်တာ။ ခင်ဗျားတို့ ကတော့ ဘာမှ ကြောက်စရာ အကြောင်း မရှိပါဘူး။"

အမတ်ကြီးတို့ သည် အလျင်အမြန်ပင် စားဝိုင်းမှ ထွက်ခွာ ကြကုန်သည်။ ။ ထိုအမတ်တို့ ထဲမှ တစ်ဦးသည် ကား အတွင်းဝန် "ဝမ်ယွင်"(Wang Yun) ဖြစ်သည်။ ။ သူသည် ဝမ်းနည်းစွာ တွေးတောရင်းဖြင့် အိမ်သို့ ပြန်လာသည်။ ။ ထိုညသည် လသာသောည ဖြစ်လေရာ "ဝမ်ယွင်"(Wang Yun) သည် တုတ်ကောက်ကို ကိုင်ကာ သူ့ခြံထဲတွင် လမ်းလျှောက် ထွက်လေသည်။ ။ ထို့နောက် နွယ်ပင်တို့ အနားဝယ် မတ်တတ်ရပ်ကာ ကောင်းကင်ကြီးကို ငေးမောကြည့်ရင်း စိတ်မကောင်းကြီးစွာ မျက်ရည်တို့ ကျလာသည်။ ။ ရုတ်တရက် လူလျှောက်လမ်း အနီးတွင် အသံတစ်သံ ကြားလိုက်ရပြီး သက်ပြင်းချသော အသံကိုပါ ကြားလိုက်သဖြင့် သွားကြည့်သောအခါ အိမ်တော်မှ ကချေသည် တစ်ဦး ဖြစ်သော "သောင်းချမ်"(Diao Chan) ဖြစ်နေသည်။ ။

(မှတ်ချက် - Diao Chan ကို တျောက်ချမ်ဟု ပြန်လျှင် မူရင်းအသံထွက်နှင့် ပို၍ နီးစပ်သော်လည်း မြန်မာပရိသတ်တို့ သည် ကား သောင်းချမ်ဟူသော အသံနှင့် ပိုရင်းနှီးသဖြင့် သောင်းချမ်ဟု သာ ဘာသာပြန်ပါမည်။)

ထိုမိန်းကလေးကို ငယ်ငယ်တည်းမှ အိမ်တော်သို့ ခေါ်လာခဲ့ပြီး အဆိုနှင့်အကတို့ ကို သင်စေခဲ့သည်။ ။ ယခုအခါ အသက်နှစ်ဆယ့်တစ် ရှိနေပြီ ဖြစ်ပြီး အလှသွေး ကြွယ်နေသော အချိန် ဖြစ်သည်။ ။ ချောမောသည့်အပြင် ဉာဏ်ရည် ထက်မြတ်သော အမျိုးသမီး ဖြစ်သည်။ ။ "ဝမ်ယွင်"(Wang

Yun) သည် သူ့ကို အစေခံတစ်ဦးကဲ့သို့ သဘောမထား၊ သမီးအရင်းပမာ ချစ်ခင်လေသည် ။

Diao Chan

"ဝမ်ယွင်" (Wang Yun) သည် "သောင်းချမ်"(Diao Chan) သက်ပြင်း တချချ ဖြစ်နေသည် ကို ခဏတာမျှ ကြည့်ပြီးနောက် ရုတ်တရက် လှမ်း

ခေါ်လိုက်သည် ။

"ဟေ့.... သူငယ်မ.... ခိုးကြောင်ခိုးဝှက်နဲ့ ဘာလုပ်ဖို့ ကြံနေတာတုန်း"

ထိုအခါ "သောင်းချမ်"(Diao Chan) သည် ရုတ်တရက် လန့်သွားကာ ခူးထောက်ပြီး

"ကျွန်တော်မျိုးမက ဘယ်လိုများ မဟုတ်တာ လုပ်ရဲမှာ တုန်း" ဟု ဆိုသည် ။

"ဒါဆို ဘာလို့ အမှောင်ထဲမှာ တစ်ယောက်တည်း ရပ်ပြီး သက်ပြင်း ချ နေရတာတုန်း"

"ကျွန်တော်မျိုးမ ရင်ထဲက အကြောင်းအရာတွေကို ဖွင့်ပြောလို့ ရပါ မလား"

"အကုန်သာ ပြောပါ။ ဘာမှ ထိမ်ချန်မထားနဲ့ "

"သခင်ကြီးက ကျွန်တော်မျိုးမလို အစေခံလေးကို မေတ္တာနဲ့ ကောင်း ကောင်း ဆက်ဆံပါတယ်၊ ဒါ့အပြင် အဆိုအကတောင် သင်ပေးခဲ့တယ်။ ကျေးဇူးတွေ များ လွန်းလှတဲ့ အတွက် သခင့်အတွက် အသက် အသေခံ ခဲ့ရင်တောင် သခင့်ကျေးဇူးရဲ့ တစ်ထောင်ပုံ တစ်ပုံတောင် ဆပ်နိုင်ဦးမှာ မဟုတ်ဘူး ။ အခုတလော သခင်ကြီးဟာ တိုင်းပြည်အရေးအတွက် မျက်မှောင်ကြိုတ်ပြီး စိတ်မကောင်း ဖြစ်ပုံပေါ်နေတာကို သတိထားမိပါတယ် ၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်မျိုးမဟာ နိမ့်ကျတဲ့ အစေခံမို့လို့ သခင်ကြီးကို မမေး ဝံ့ပါ၊ ဒီညနေမှာ သခင်ကြီးက အရင်ကထက်ပိုပြီး စိတ်ညစ်နေတာ မြင်ရတဲ့ အတွက် ကျွန်တော်မျိုးမလည်း စိတ်မကောင်း ဖြစ်ပြီး သက်ပြင်း ချ မိတာပါ။ ကျွန်တော်မျိုးမသာ သခင့်အတွက် အသုံးဝင်မယ်ဆိုရင် အခါတစ်သောင်း သေသည့်တိုင်အောင် နောက်မတွန့်ပါဘူး"

ထိုအခါ "ဝမ်ယွင်"(Wang Yun) သည် ရုတ်တရက် အကြိတ်ခံရ ပေါ်လာကာ တုတ်ကောက်ကို မြေပြင်နှင့် ခေါက်လိုက်ပြီး

"ဟန်တိုင်းပြည်ရဲ့ အနာဂတ်က မင်းအပေါ် အများကြီး မူတည် နေလိမ့်မယ်လို့ ဘယ်သူထင်ပါ့မလဲ။ ငါနဲ့ လိုက်ခဲ့" ဟု ဆိုသည် ။

"သောင်းချမ်"(Diao Chan) သည် လည်း "ဝမ်ယွင်"(Wang Yun) နှင့်အတူ အိမ်အတွင်းသို့ လိုက်သွားသည် ။ "ဝမ်ယွင်"(Wang Yun) သည် အိမ်အတွင်းရှိ အစေခံတို့ ကို အပြင်ထွက်စေလျက် "သောင်းချမ်"(Diao Chan) ကို ခုံမြင့်ပေါ်တွင် ထိုင်စေကာ ခါးကိုညွှတ်ပြီး အရိုအသေ ပေးလေသည် ။ ထိုအခါ "သောင်းချမ်"(Diao Chan) သည် ကြောက်လန့်ကာ ထိုင်ခုံမှ ပြန်ထပြီး အဘယ်ကြောင့် ထိုသို့ပြုမူရကြောင်း မေးသည် ။ ထိုအခါ "ဝမ်ယွင်"(Wang Yun) သည်

"ဟန်တိုင်းပြည်ရဲ့ ပြည်သူလူထုတွေကို သနားပါ" ဟု ဆိုကာ မျက်ရည်တို့ ကျလာသည် ။

"သခင်ကြီး၊ ကျွန်တော်မျိုးမ ပြောပြီးခဲ့ပါပြီကော.... သခင်အတွက် ဆို ဘာဖြစ်ဖြစ် လုပ်ပေးမယ်လို့ "

"ဝမ်ယွင်"(Wang Yun) သည် ဒူးထောက်ပြီး အောက်ပါအတိုင်း ပြောသည် ။

"လူတွေက သေကျေပျက်စီး ကြရတော့မယ်၊ မင်းသားနဲ့ တခြား အမတ်တွေလည်း ဘယ်တော့ အန္တရာယ် ကျရောက်မလဲဆိုတာ မသိနိုင်ဘူး။ မင်း တစ်ယောက်တည်းသာ ဒါတွေမဖြစ်အောင် ကယ်တင်နိုင်မယ် ။ တုန်ကျိုး(Dong Zhuo) က ဘုရင်ကိုတောင် နန်းချချင်နေပြီ။ ငါတို့ အမတ်တွေထဲမှာ သူ့ကို တားနိုင်တဲ့ လူ တစ်ယောက်မှ မရှိဘူး။ သူ့ဆီမှာ မွေးစားသား တစ်ယောက်ရှိတယ်။ လက်ရုံးရည်အရာမှာ ပြိုင်စံရှား

အောင် တော်တဲ့ လူပဲ။ ဒါပေမဲ့ သားအဖ နှစ်ယောက်လုံးက မိန်းမချောဒဏ် မခံနိုင်ဘူး၊ အဲဒီတော့ ငါက သူတို့ ရဲ့ အဲဒီပျော့ကွက်ကို အသုံးပြုပြီး ငါ့ရဲ့ မဟာစီမံကိန်းကို လုပ်ဆောင်မယ်။ ပထမဆုံး မင်းကို လွီပု(Lu Bu) နဲ့ လက်ဆက်စေမယ် ဆိုပြီး စကားကမ်းလှမ်း လိုက်မယ်၊ ပြီးရင် မင်းကို တုန်ကျိုး(Dong Zhuo) ဆီကို ပို့လိုက်မယ်၊ မင်းက အခွင့်အခါ ကြုံတိုင်း သားအဖနှစ်ဦးကို ရန်တိုက်ပေးပါ၊ နောက်ဆုံး လွီပု(Lu Bu) က သူ့မွေးစားအဖေကို သတ်လိုက်ရင်တော့ ပြီးပြီပဲ။ အားလုံး မင်းအပေါ် မူတည်တယ်၊ ဒါကို လုပ်မလား။"

"ကျွန်တော်မျိုးမက အသက်ပင်သေသေ၊ အရေပင်ခန်းခန်း၊ သခင်အကျိုးတော် အတွက်ဆို အကောင်းဆုံး လုပ်ဆောင်ပါမယ်"

"ဒီကြံစည်မှုသာ ပေါက်ကြားသွားရင် ငါတို့ တော့ အသတ်ခံရမယ်"

"စိတ်မပူပါနဲ့ ၊ ကျွန်တော်မျိုးမ နှုတ်မလုံခဲ့ရင် ဓားပေါင်းများစွာ လက်ချက်နဲ့ သေဆုံးပါစေ"

"ကျေးဇူးပဲ။ တကယ် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်"

ထို့နောက် "ဝမ်ယွင်"(Wang Yun) သည် ဘိုးဘွားပိုင်ရတနာဖြစ်သည့် ပုလဲများစွာတို့ ကို အသုံးပြုကာ ရွှေဖြင့်သွန်း၍ ပုလဲဖြင့် တန်ဆာဆင်ထားသော ခေါင်းဆောင်းကို "လွီပု"(Lu Bu) ထံ လက်ဆောင်ပေးပို့လိုက်သည် ။ ထိုအခါ "လွီပု"(Lu Bu) သည် "ဝမ်ယွင်"(Wang Yun) ကို ကျေးဇူးတင်သဖြင့် "ဝမ်ယွင်"(Wang Yun) ၏ အိမ်ရောက်လာသည် ။ ထိုအခါ "ဝမ်ယွင်"(Wang Yun) သည် အစားကောင်း အသောက်ကောင်းတို့ဖြင့် တည်ခင်းပြီး "လွီပု"(Lu Bu) အား မြင့်မြတ်သော နေရာတွင် ထိုင်စေသည် ။

"ကျွန်တော်က ဝန်ကြီးချုပ် လက်အောက်က အမှုထမ်းဖြစ်ပြီး

ခင်ဗျားကတော့ နိုင်ငံရဲ့ ဝန်ကြီးပဲဗျာ.... ဘာလို့ ဒီလို လက်ဆောင် ပေးရတာလဲ"

"ဘာလို့ လဲဆိုတော့ လောကကြီးမှာ ခင်ဗျားကို ယှဉ်နိုင်မယ့် သူရဲကောင်း မရှိလို့ ပါ။ ကျွန်တော်ဆိုတဲ့ ဝမ်ယွင်(Wang Yun) က ရာထူး အဆင့်အတန်းကို အရှိအသေပေးတာ မဟုတ်၊ အစွမ်းအစရှိတဲ့ လူကို လေးစားလို့ လက်ဆောင် ပေးရတာပါ"

ထိုစကားတို့ သည် "လွီပု"(Lu Bu) ကို အင်မတန် ပျော်ရွှင်သွားစေသည် ။ "ဝမ်ယွင်"(Wang Yun) အရက်တိုက်ရင်းဖြင့် ဆက်လက်ကာ မြှောက်ပင့်စကားတို့ ကို ဆိုလေသည် ။ "လွီပု"(Lu Bu) သည် ကား ရယ်ကာ မောကာနှင့် အိမ်ရှင်ပေးသော အရက်တို့ ကို အားပါးတရ သောက်သည် ။ ထို့နောက် "ဝမ်ယွင်"(Wang Yun) သည် ဘေးပတ်ဝန်းကျင်၌ အစေ့အပါးတို့ ကို အပြင်သို့ ထွက်စေပြီး အနည်းငယ်သာ ထားသည် ။ "လွီပု"(Lu Bu) အရက် ရေချိန်ကိုက်သောအခါ တွင် "ဝမ်ယွင်"(Wang Yun) က

"သူ့ကို ဝင်လာခိုင်းချေ" ဟု ဆိုလိုက်သည် ။

ထိုအခါ ဘေးတွင် ရံရွေ့တော် နှစ်ဦးနှင့်အတူ အလယ်မှ လှလှပပဖြင့် အဖြူရောင် ဝတ်ဆင်ထားသော "သောင်းချမ်"(Diao Chan) ထွက်လာသည် ။

"သူက ဘယ်သူလဲ"

"သူက ကျွန်တော့်မွေးစားသမီး သောင်းချမ်(Diao Chan) ပါ။ ကျွန်တော့်သမီးကို ခင်ဗျားနဲ့ ရင်းနှီးစေချင်လို့ ပါ"

ထို့နောက် "ဝမ်ယွင်"(Wang Yun) သည် "သောင်းချမ်"(Diao Chan) ကို အရက် ငှဲ့ခိုင်းလိုက်သည် ။ ထိုအခိုက်တွင် "သောင်းချမ်"(Diao Chan

) နှင့် "လွီပု"(Lu Bu) တို့ အကြည့်ချင်း ဆုံလေသည် ။

"ဝမ်ယွင်"(Wang Yun) သည် မသိကျိုးကျွန်ပြုကာ စကားဆိုသည် ။

"စစ်သူကြီးကို ကျွန်တော့်သမီးက အရက် ထပ်သောက်ပါဦးလို့ ဆိုတယ်ဗျ... ကျွန်တော်တို့ တစ်အိမ်လုံးက ခင်ဗျားအပေါ် နှိနေရတာပါ"

"လွီပု"(Lu Bu) သည် "သောင်းချမ်"(Diao Chan) အား မတ်တတ်ရပ်နေရာမှ ထိုင်ရန် ဆိုသည် ။ "သောင်းချမ်"(Diao Chan) က ထိုအခန်းထဲမှ ပြန်ထွက်ချင်ဟန် ပြုမူလေသည် ။ ထိုအခါ "ဝမ်ယွင်"(Wang Yun) မှ ဝင်၍ ဤနေရာမှာ ပင် ခဏနေသင့်ကြောင်း၊ ဧည့်သည် မှာ သူ၏ သူငယ်ချင်းကောင်း ဖြစ်ကြောင်း စသည် ဖြင့် ပြောဆိုလေသည် ။ ထိုအခါမှသာ "သောင်းချမ်"(Diao Chan) က သူ၏ သခင်အနားဝယ် ရိုကျိုးစွာ ထိုင်သည် ။

"လွီပု"(Lu Bu) သည် အရက်ကို တစ်ခွက်ပြီး တစ်ခွက် သောက်နေသော်လည်း အကြည့်သည် ကား "သောင်းချမ်"(Diao Chan) ထံမှ မခွာ။ "ဝမ်ယွင်"(Wang Yun) မှ

"ကျွန်တော့်မွေးစားသမီးကို ခင်ဗျား အိမ်တော်မှာ အလုပ်လုပ်ဖို့ လက်ဆောင် ပေးမယ်ဆို ခင်ဗျား လက်ခံမလား" ဟု မေးသည် ။ ထိုအခါ "လွီပု"(Lu Bu) သည် ထကာ

"ဒီလို ဆိုရင်တော့ ခင်ဗျားကို ကျေးဇူး အလွန်တင်မိမှာ ပဲ" ဟု ဆိုသည် ။

"ကျွန်တော် ရက်ကောင်းရက်သာ ရွေးပြီး သူ့ကို ခင်ဗျား အိမ်တော် ပို့ပေးပါ့မယ်"

ထို့နောက် "လွီပု"(Lu Bu) ပြန်ရန် အချိန်တန်သဖြင့် "ဝမ်ယွင်"(Wan

g Yun) မှ ဤသို့ ပြောသည်။ ။

"ကျွန်တော်က ခင်ဗျားကို ကျွန်တော့်အိမ်မှာ ပဲ တစ်ညတာ နေခိုင်း
စေချင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီလိုဆို ဝန်ကြီးချုပ်က တစ်မျိုး ထင်နိုင်တယ်
"

သို့နှင့် "လွီပူ"(Lu Bu) သည် "ဝမ်ယွင်"(Wang Yun) အား ကျေးဇူးတင်စကား ပြောပြီးနောက် ထွက်ခွာ သွားလေသည်။ ။

ရက်အနည်းငယ် ကြာသော် နန်းတော်ထဲ၌ "လွီပူ"(Lu Bu) မရှိသော အခါတွင် "ဝမ်ယွင်" (Wang Yun) သည် "တုန်ကျိုး"(Dong Zhuo) ထံ သွားကာ

"ဝန်ကြီးချုပ်ခင်ဗျား၊ စိတ်မရှိဘူးဆိုရင် ကျွန်တော့်အိမ်မှာ ထမင်း စား ကြပါ" ဟု ဆိုသည်။ ။ "တုန်ကျိုး"(Dong Zhuo) ကလည်း

"ခင်ဗျားသာ ဖိတ်ရင် ကျုပ် ချက်ချင်း လာစားမယ်" ဟု ပြန်ပြောသည်။ ။

"ဝမ်ယွင်"(Wang Yun) သည် ကျေးဇူးတင်စကား ပြောပြီးနောက် အိမ်သို့ပြန်ကာ တစ်နိုင်ငံလုံးတွင် အကောင်းဆုံးဟု ဆိုနိုင်သည့် အစားအစာတို့ ကို ဝယ်စေသည်။ ။ ထို့နောက် အခန်းကို လှအောင် ပြင်ထားစေပြီး ဝန်ကြီးချုပ် ထိုင်မည့်နေရာကို လှပစွာ ခင်းကျင်း ထားလေသည်။ ။ နောက်ရက် ညနေတွင် ဝန်ကြီးချုပ် ရောက်လာသောအခါ "ဝမ်ယွင်"(Wang Yun) သည် အပေါက်ဝမှ ဆီးကြိုသည်။ ။ "တုန်ကျိုး"(Dong Zhuo) တွင် ကိုယ်ရံတော်တစ်ရာ ပါ လာလေသည်။ ။ ခန်းမဆောင်သည် ကား ကိုယ်ရံတော်တို့ ဖြင့် ပြည့်သွားသည်။ ။ "တုန်ကျိုး"(Dong Zhuo) သည် မြင့်သော နေရာတွင် ထိုင်ပြီး အောက်တွင် ကိုယ်ရံတော်တို့ က ဘယ်ညာ လိုင်းနှစ်လိုင်း ခွဲ၍ နေရာယူထားသည်။ ။ ပထမသော် "ဝမ်ယွင်"

င်"(Wang Yun) သည် လည်း အောက်ဘက်တွင် ထိုင်နေလေရာ နောက်တွင် မှ "တုန်ကျိုး"(Dong Zhuo) က သူ့ဘေးတွင် စားပွဲခင်းကာ ထိုင်စေသည်။ "ဝမ်ယွင်"(Wang Yun) မှ ဤသို့ ပြောသည်။

"ဝန်ကြီးချုပ်ရဲ့ ကိုယ်ကျင့်တရားက တောင်ကြီးလိုပဲ မြင့်မားလှပါတယ်။ ဟိုးအရင်က လူတွေတောင် မိနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး "

"တုန်ကျိုး" (Dong Zhuo) သည် ပြုံးသည်။ ထို့နောက် စားပွဲတို့ တည်ခင်းပြီး အတီးအမှုတ်တို့ ဖြင့် ဖျော်ဖြေစေသည်။ "ဝမ်ယွင်"(Wang Yun) သည် "တုန်ကျိုး"(Dong Zhuo) ကို မြှောက်ပင့်ပြီးရင်း မြှောက်ပင့်လေသည်။ အချိန်အတန်ကြာ၍ အရက် အတော်အတန် သောက်ပြီးကြသော် "တုန်ကျိုး"(Dong Zhuo) ကို အခန်းအတွင်းသို့ ဖိတ်ခေါ်သည်။ "တုန်ကျိုး"(Dong Zhuo) ကလည်း သူ့ကိုယ်ရံတော်တို့ ကို အပြင်၌ပင် စောင့်ခိုင်းစေကာ အထဲသို့ဝင်သည်။

ထို့နောက် "ဝမ်ယွင်"(Wang Yun) သည် အရက်ကရားကို ကိုင်ကာ အောက်ပါအတိုင်း ပြောသည်။

"ကျွန်တော် ငယ်ငယ်တည်းက နက္ခတ်တာရာတွေကို လေ့လာခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော် ကြည့်ရသလောက် ကတော့ ဟန်ခေတ်ကြီးရဲ့ သက်တမ်းက သိပ်ရှည်မှာ မဟုတ်တော့ဘူး။ ဝန်ကြီးချုပ်ရဲ့ လုပ်ဆောင်မှုတွေက တစ်လောကလုံးကိုတောင် အုပ်ချုပ်နိုင်လောက် ပါတယ်။ ဟိုးရှေးယခင်က အရည်အချင်းရှိတဲ့ လူတွေက ဘုရင်ရာထူးကို ယူသလိုမျိုးပေါ့"

"ကျုပ် ဒီလောက်တော့ ဘယ်မျှော်လင့်ရဲပါ့မလဲ"

"ဟိုးရှေးခေတ်တည်းက မကောင်းတဲ့ လူတွေရဲ့ ရာထူးကို ကောင်းတဲ့ လူက အစားထိုးခဲ့ကြတာ မဟုတ်လား။ ကိုယ်ကျင့်တရား မရှိတဲ့ လူက ရှိတဲ့ လူကို မယှဉ်နိုင်ဘူးလေ။ ဘယ်သူက ကံတရားရဲ့ အလိုဆန္ဒကို

ရင်ဆိုင်နိုင်ပါ့မလဲ"

"အကယ်၍ ကျုပ်သာ ကောင်းကင်ဘုံရဲ့ ဆန္ဒကို ခံယူရပြီး အဲဒီလိုရာ ထူးရဲ့ရင် ခင်ဗျားကို ပထမဆုံး ပစားပေးပါ့မယ်"

ထိုအခါ "ဝမ်ယွင်"(Wang Yun) သည် "တုန်ကျိုး"(Dong Zhuo) ကို ခါးညွတ်ကာ အရိုအသေ ပေးသည်။ ။

ထို့နောက် မီးတို့ ကို ထိန်ထိန် ထွန်းစေကာ အစောင့်တို့ ကို အပြင်သို့ ထွက်စေ၍ ကညာပျိုလေးတို့ အား ဟင်းတို့ ကို ဆက်သစေလေသည်။ ။ ထို့နောက် "ဝမ်ယွင်"(Wang Yun) က ဤသို့ပြောသည်။ ။

"ပုံမှန် ဂီတပညာရှင်တွေရဲ့ ဖျော်ဖြေမှုတွေကို ဝန်ကြီးချုပ်က မြင်ဖူး နေကျ ဆိုတော့ ရိုးနေမှာ ပါ။ ဝန်ကြီးချုပ်ကို ကျေနပ်အောင် ဖျော်ဖြေစေ မယ့် အိမ်စေ မိန်းကလေးတစ်ဦး ရှိပါတယ်"

"ကောင်းတာပေါ့"

ထို့နောက် ကန့်လန့်ကာကို ဖွင့်လာကာ အတွင်းမှ "သောင်းချမ်"(Dia o Chan) ထွက် လာပြီး ကပြဖျော်ဖြေ လေသည်။ ။ ထိုအက ပြီးသွားသော အခါ "တုန်ကျိုး"(Dong Zhuo) က "သောင်းချမ်"(Dia o Chan) ကို ရှေ့မှောက်ကို ခေါ်စေလိုက်သည်။ ။ "တုန်ကျိုး"(Dong Zhuo) သည် "သောင်းချမ်"(Dia o Chan) ၏ အလှနှင့် ကျက်သရေရှိမှုတို့ ကို မြင်ကာ နှစ်သက် သွားသည်။ ။

"သူက ဘယ်သူတုန်း"

"သူက ကချေသည် လေးပါ။ သောင်းချမ်(Diao Chan) လို့ ခေါ်ပါတယ်"

"သူ သီချင်းကော ဆိုတတ်လား"

ထိုအခါ "ဝမ်ယွင်"(Wang Yun) က "သောင်းချမ်"(Diao Chan) ကို သီချင်း ဆိုစေသည်။ "တုန်ကျိုး"(Dong Zhuo) သည် အားရစွာဖြင့် ထို ကချေသည် လေးကို ချီးမွမ်းသည်။ "ဝမ်ယွင်"(Wang Yun) သည် "သောင်းချမ်"(Diao Chan) အား "တုန်ကျိုး"(Dong Zhuo) ထံ အရက်ခွက် ငှဲစေ သည်။ "တုန်ကျိုး"(Dong Zhuo) က "သောင်းချမ်"(Diao Chan) ၏ အ သက်ကို မေးသည်။

"ကျွန်တော်မျိုးမက နှစ်ဆယ့်တစ် ရှိပါပြီ"

ထိုအခါ "ဝမ်ယွင်"(Wang Yun) က မတ်တတ်ရပ်ကာ ဤသို့ ပြောသ ည်။

"ဝန်ကြီးချုပ်က စိတ်မရှိဘူးဆိုရင် ကျွန်တော်က ဒီကချေသည် လေး ကို ဆက်သပါ့မယ်"

"ဒီလို ဆိုရင်တော့ ကျေးဇူးတင် မဆုံးအောင် ရှိနေမှာ ပဲ"

"သူမသာ ဝန်ကြီးချုပ်ရဲ့ အစေခံဖြစ်မယ် ဆိုရင် ဒါ သူ့ရဲ့ ကံကောင်း မှုပါပဲ"

"တုန်ကျိုး"(Dong Zhuo) သည် "ဝမ်ယွင်"(Wang Yun) ကို ကျေးဇူး အလွန်တင်လေ၏။ ထို့နောက် "သောင်းချမ်"(Diao Chan) ကို တင်ဆော င်သွားရန် ထမ်းယာဉ်ပြင်စေသည်။ မကြာမီပင် "တုန်ကျိုး"(Dong Zhu o) ပြန်လေရာ "ဝမ်ယွင်"(Wang Yun) ကလည်း "တုန်ကျိုး"(Dong Zhuo) နှင့် အတူ အိမ်တော်သို့ လိုက်ပါသွားသည်။

"ဝမ်ယွင်"(Wang Yun) အိမ်ပြန်ရာ လမ်းတစ်ဝက် အရောက်တွင် လုံ ကိုကိုင်လျက် မြင်းနီကို စီးလာသော "လွီပု"(Lu Bu) နှင့် တွေ့သည်။ "ဝ မ်ယွင်"(Wang Yun) ကို တွေ့သည် နှင့် "လွီပု"(Lu Bu) သည် ချက်ချင်း

လာကာ လည်ကုပ်ကို ဆွဲကိုင်ပြီး ဒေါသဖြင့် မေးသည်။ ။

"ခင်ဗျားပြောတော့ သောင်းချမ်(Diao Chan) ကို ကျုပ်ကို ပေးမယ် ဆို၊ အခု ဘာလို့ ဝန်ကြီးချုပ်ကို ပေးလိုက်တာတုန်း၊ ဒါ ကျုပ်ကို အရူးလုပ်တာလား"

"ဒီမှာ စကား ပြောလို့ မကောင်းဘူး၊ ကျွန်တော့်အိမ် လိုက်ခဲ့ပါ။ ရှင်းပြပါမယ်"

သို့နှင့် နှစ်ယောက်သား အိမ်သို့သွားပြီးနောက် "ဝမ်ယွင်"(Wang Yun) သည် "လွီပု"(Lu Bu) အား ဤသို့ ပြောသည်။ ။

"ဘာလို့ စစ်သူကြီးက ကျွန်တော့်အပြစ်လို့ ထင်ရတာတုန်း"

"ခင်ဗျားက သောင်းချမ် (Diao Chan)ကို ဝန်ကြီးချုပ်အိမ် လိုက်ပို့တယ်လို့ လူတွေ ပြောသံကြားလို့ ၊ ဒါက ဘာအဓိပ္ပာယ်တုန်း"

Lu Bu & Diao Chan

"ခင်ဗျား အထင်လွဲလည်း အထင်လွဲစရာပါပဲ။ မနေ့က နန်းတော်မှာ ဝန်ကြီးချုပ်က ကျွန်တော့်အိမ်မှာ ပြောစရာစကား ရှိတယ် ဆိုတော့ ကျွန်တော်ကလည်း သူလာတဲ့ အခါမှာ ပြင်ဆင်စရာရှိတာ ပြင်ထားတာပေါ့ ။ စားပွဲမှာ သူက ဒီလိုပြောတယ်ဗျ။

'ခင်ဗျားအိမ်မှာ သောင်းချမ် (Diao Chan)ဆိုတဲ့ မိန်းကလေးကို ကျုပ် သား လွီပု(Lu Bu) ကို ပေးမယ်ဆိုပြီး ပြောထားတာ ရှိတယ် မဟုတ်လား ၊ ကောလာဟလလို့ ထင်ပေမဲ့ ဟုတ်လား မဟုတ်လား မေးကြည့်တာ၊ တကယ် ဆိုရင်တော့ သူ့ကို မြင်ချင်တယ်'

ကျွန်တော်က သူ့ကို ဘယ်ဖီဆန်နိုင်ပါ့မလဲ။ အဲဒီတော့ သောင်းချမ်(Diao Chan) ကို ခေါ်ထုတ်လိုက် ရတာပေါ့၊ နောက်တော့ သူက သောင်းချမ်(Diao Chan) ကို ခေါ်သွားပြီး စစ်သူကြီးနဲ့ ပေးစားမယ်လို့ ဆိုလို့ ထည့်ပေးလိုက်တာပါ၊ ကျွန်တော်က သူ့ကို ဘယ်တားနိုင်ပါ့မလဲ"

"ခင်ဗျား မမှားပါဘူး၊ ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို အထင်လွဲမိတာ တောင်းပန်ပါတယ်"

"မင်္ဂလာဝတ်စုံတွေကို ကျွန်တော် ခင်ဗျားဆီ ပို့ပေးလိုက်ပါ့မယ်"

"လွီပု"(Lu Bu) သည် ကျေးဇူးတင်စကား ဆိုပြီး ထွက်သွားသည် ။ နောက်ရက် နန်းတော်ထဲသို့ ရောက်သောအခါ အကြောင်းအရင်းမှန်ကို သိသော်လည်း ဘာမှ မကြားနိုင်တော့။ ထို့နောက် နန်းဆောင်အတွင်း သွားကာ ရံရွှေတော်တို့ ကို "သောင်းချမ်"(Diao Chan) အကြောင်း မေးသည် ။ တစ်ဦးက ဝန်ကြီးချုပ်သည် ယမန်နေ့ မိန်းကလေး တစ်ဦးကို ခေါ်လာရာ ယခုထိ အိပ်ရာမှ မထသေးဟု ဆိုသည် ။ ထိုအခါ "လွီပု"(Lu Bu) သည် ဒေါသမိုးမွန်ကာ "တုန်ကျိုး"(Dong Zhuo) အိပ်ရာ အခန်းအတွင်းသို့ ခိုးဝင်သွားသည် ။

ထိုအချိန်တွင် "သောင်းချမ်"(Diao Chan) သည် အိပ်ရာနီးနေပြီဖြစ်ပြီး ပြတင်းပေါက် အနီးဝယ် ဆံပင်တို့ ကို ပြင်နေသည် ။ သူမသည် အပြင်ဘက်ရှိ ရေကန်မှ လူတစ်ဦး၏ အရိပ်ကို တွေ့လိုက်သည် ။ ထိုအရိပ်မှ ခေါင်းဆောင်းသဏ္ဌာန်ကို မြင်လေရာ "လွီပု"(Lu

Bu) ၏ ခေါင်းဆောင်းဖြစ်မှန်း သိလေသည်။ ။ ထို့ကြောင့် သူမသည် မျက်မှောင်ကိုကြုတ်ကာ သက်ပြင်း တတွေတွေချလျက် ပဝါကိုကိုင်ပြီး မျက်ရည်သုတ်သည့်ဟန် ပြုလေသည်။ ။ "လွီပူ"(Lu Bu) သည် မတ်တတ်ရပ်ကာ အကြာကြီး ကြည့်နေ၏။

ထို့နောက် "လွီပူ"(Lu Bu) သည် "တုန်ကျိုး"(Dong Zhuo) ထံ အခစားဝင်ရာ "တုန်ကျိုး"(Dong Zhuo) က ကိစ္စအကြောင်းထူး တစ်စုံတစ်ရာ ရှိပါ၏ လောဟု မေးလျှင် "လွီပူ"(Lu Bu) က "မရှိဘူး" ဟု တုံးတိတိ ပြန်ဖြေလေသည်။ ။ "လွီပူ"(Lu Bu) သည် "တုန်ကျိုး"(Dong Zhuo) နံနက်စာ စားနေခိုက် နံဘေးတွင် ရပ်နေသည်။ ။ ထိုအခါ ကန့်လန့်ကာ နောက်ကွယ်မှ အမျိုးသမီးတစ်ဦးသည် သူ့ကို ကြည့်နေသည် ဟု ခံစားမိ၍ "လွီပူ"(Lu Bu) က သူချစ်ရသူ "သောင်းချမ်"(Diao Chan) ဟု ထင်ကာ လှည့်ကြည့်သည်။ ။ ထိုအခါ "လွီပူ"(Lu Bu) ၏ ထူးဆန်းသော အမူအရာကို မြင်လျှင် "တုန်ကျိုး"(Dong Zhuo) မသင်္ကာ ဖြစ်လေသည်။ ။ "တုန်ကျိုး"(Dong Zhuo) မှ

"မင်း ဘာမှ လုပ်စရာ မရှိဘူးဆို သွားလို့ ရပြီ" ဟု ပြောလိုက်သည်။ ။

သို့နှင့် "လွီပူ"(Lu Bu) မှာ မသွားချင် သွားချင်နှင့် သွားရသည်။ ။

"တုန်ကျိုး"(Dong Zhuo) သည် ကား သူ၏ အသစ်စက်စက် မယား ချောချောလေးမှ လွဲပြီး ဘာကိုမျှ အာရုံမလာတော့။ တစ်လကျော်မျှ တိုင်းပြည်အရေးကို လျစ်လျူရှုထားသည်။ ။ ပျော်ရွှင်မှုဘက်သာ အာရုံထားတော့သည်။ ။ "တုန်ကျိုး"(Dong Zhuo) သည် "သောင်းချမ်"(Diao Chan) ကို မိမိအနားမှ မခွာဘဲ နေစေသည်။ ။ "သောင်းချမ်"(Diao Chan) ကလည်း "တုန်ကျိုး"(Dong Zhuo) ၏ အလိုဆန္ဒ အလုံးစုံတို့ ကို လိုက်လျောလေရာ "တုန်ကျိုး"(Dong Zhuo) ၏ နှစ်သက်ခြင်း ခံရလေသည်။ ။

တစ်ရက်တွင် "လွီပု"(Lu Bu) သည် သူ့မွေးစားအဖေကို သာကြောင်း
မာကြောင်း မေးရန် အခန်း အတွင်းသို့ ဝင်လာသည်။ "တုန်ကျိုး"(Dong
Zhuo) ကား အိပ်ပျော်နေပြီး "သောင်းချမ်"(Diao Chan) မှာ အိပ်ရာထ
က်ဝယ် ထိုင်နေသည်။ "သောင်းချမ်"(Diao Chan) သည် "လွီပု"(Lu Bu)
ကို မြင်လျှင် လက်ညှိုး တစ်ချောင်းကို မိမိ၏ နှလုံးကို ညွှန်ပြပြီး လက်
ညှိုးတစ်ဖက်က "တုန်ကျိုး"(Dong Zhuo) ကို ညွှန်ကာ မျက်လုံးမှ မျက်ရ
ည်များ ကျ လာလေသည်။ ။ ၎င်းကိုမြင်သော "လွီပု"(Lu Bu) ကား အသ
ည်းကွဲမတတ် ခံစားရလေ၏။ ထိုအချိန်တွင် "တုန်ကျိုး"(Dong Zhuo)
သည် အိပ်ရာမှ ထ လာပြီး "လွီပု"(Lu Bu) က "သောင်းချမ်"(Diao Chan
) ကို ကြည့်နေသည် ကို မြင် လိုက်လေလျှင်

"ငါ့အချောအလှလေးကို မင်းက ကြိုက်ရဲတယ်" ဟု အော်ငေါက်ကာ
လွှတ်လိုက်သည်။ ။ ထို့ပြင်

"ဒီကောင့်ကို ဘယ်တော့မှ အထဲပေးမဝင်နဲ့ " ဟု အစောင့်တို့ ကို
ပြော လိုက်လေသည်။ ။

"လွီပု"(Lu Bu) သည် အင်မတန် ဒေါသထွက်ပြီး အိမ်သို့ ပြန်သွားသ
ည်။ ။ လမ်းတွင် အကြံပေး "လီရု"(Li Ru) နှင့် တွေ့ရာ ဖြစ်ကြောင်း ကုန်
စင်ကို ပြော လိုက်လေသည်။ ။ "လီရု"(Li Ru) သည် သူ့သခင်ထံ အမြန်
သွားကာ

"သခင်ကြီး၊ တိုင်းပြည်ကို အုပ်ချုပ်ချင်ရင် ဘာကြောင့် အပြစ်လေး
တစ်ခုနဲ့ စစ်သူကြီးကို မာန်မဲရတာလဲ။ အကယ်၍ သူ့သာ ပုန်ကန်ရင်
သွားပြီပဲ" ဟု ဆိုသည်။ ။

"ဒါဆို ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ"

"မနက်ဖြန် သူ့ကို ခေါ်ပြီး ကောင်းကောင်း မွန်မွန် ဆက်ဆံပါ။ လက်

ဆောင်တွေ ဘာတွေ ပေးလိုက်ရင် သူလည်း စိတ်ပြေသွားမှာ ပါ"

နောက်ရက်ဝယ် "တုန်ကျိုး" (Dong Zhuo) သည် "လွီပု"(Lu Bu) ကို ခေါ်ပြီး

"မနေ့က ငါပြောတာ နည်းနည်း လွန်သွားတယ်၊ စိတ်မရှိပါနဲ့ ။ ငါ့ကို ခွင့်လွှတ်ပါ" ဟု ဆိုသည် ။

ထို့နောက် "လွီပု"(Lu Bu) အား ရွှေသုံးရာအောင်စနှင့် အထည်လိပ် နှစ်ဆယ်တို့ ကို လက်ဆောင် ပေးသည် ။ သို့နှင့် နှစ်ဦးသား ပြန်ပြေလည် သွားကြသည် ။ "လွီပု"(Lu Bu) သည် "တုန်ကျိုး"(Dong Zhuo) နှင့် အတူရှိနေခဲ့သော်လည်း စိတ်ကား "သောင်းချမ်"(Diao Chan) ဆီ၌ပင်။

ထို့နောက် "တုန်ကျိုး"(Dong Zhuo) သည် နန်းတော်ထဲသို့ ဝင်ကာ ဘုရင်နှင့် တွေ့သည် ။ "တုန်ကျိုး"(Dong Zhuo) သည် ဘုရင်နှင့် စကားစမြည် ပြောနေခိုက် "လွီပု"(Lu Bu) သည် အပြင်သို့ ထွက်ပြီး "တုန်ကျိုး"(Dong Zhuo) အိမ်တော်သို့ သွားသည် ။ အိမ်တော်ဝတွင် မြင်းကိုချီကာ လှံကို ကိုင်လျက် အထဲဝင်သွားပြီး "သောင်းချမ်"(Diao Chan) နှင့် တွေ့သည် ။ "သောင်းချမ်"(Diao Chan) က သူမသည် ပန်းခြံထဲသို့ သွားမည် ဖြစ်ကြောင်း၊ "လွီပု"(Lu Bu) ကို အရင်သွားခိုင်းကာ မိမိ နောက်မှ လိုက်လာမည် ဖြစ်ကြောင်း ပြောသည် ။ "လွီပု"(Lu Bu) ကလည်း ပန်းခြံအတွင်း အရင်သွားနှင့်ကာ "သောင်းချမ်"(Diao Chan) ကို စောင့်နေသည် ။

အချိန် အတန်ကြာသောအခါ "သောင်းချမ်"(Diao Chan) ပေါ်လာသည် ။ "သောင်းချမ်"(Diao Chan) ကား လပေါ်မှ နတ်သမီးတစ်ပါးနယ် လှချေ၏။

ထို့နောက် "သောင်းချမ်"(Diao Chan) သည် ငိုကာ

"ကျွန်မဟာ ဝန်မင်းရဲ့ သမီးအရင်း မဟုတ်ပေမဲ့ ဝန်မင်းက သမီးအရင်းလိုပဲ ဆက်ဆံခဲ့ပါတယ်။ သူက ကျွန်မကို စစ်သူကြီးနဲ့ ပေးစားမယ်လို့ ဆိုတဲ့ အချိန်မှာ ကျွန်မဘဝဟာ ပြီးပြည့်စုံသွားခဲ့ပြီလို့ ထင်ခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့လည်း ဝန်ကြီးချုပ်က ကျွန်မကို သိမ်းပိုက် သွားခဲ့တယ်။ အမှန်ကတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သတ်သေမလို့ ပါ။ ဒါပေမဲ့ ရှင့်ကို မြင်ပြီး ဒီစကားတွေ ပြောပြီးမှ ပဲ သေမယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ပြီး အောင့်အည်းနေခဲ့တာပါ။

။ ကျွန်မစကားတွေ အမှန်ဖြစ်ကြောင်း သက်သေပြတဲ့ အနေနဲ့ ရှင့်ရှေ့မှာ သေပြမယ်" ဟု ဆိုသည် ။

ထို့နောက် အနီးရှိ ရေကန်အတွင်း ခုန်ချရန် ဟန်ပြင်သည် ။ ထိုအခါ "လွီပု"(Lu Bu) က ဆွဲလိုက်ပြီး သူ့ရင်ခွင်ထဲဝယ် ထွေးပိုက်လိုက်သည် ။

"ငါ သိပါတယ်။ မင်း ခံစားနေရတာကို အမြဲ သိနေခဲ့ပါတယ်။ ဒီလိုနှစ်ယောက် စကားပြောဖို့ အခြေအနေ မပေးခဲ့လို့ သာပေါ့"

"ကျွန်မက ဒီဘဝမှာ တော့ ရှင့်ဇနီး မဖြစ်နိုင်တော့ဘူး။ နောင်ဘဝဆိုတာ ရှိသေးရင်ဖြင့် ဇနီးမောင်နှံ တော်ကြတာပေါ့"

"မင်းကို ဒီတစ်သက် လက်မထပ်ရင် ငါက ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သူရဲကောင်းလို့ မခံယူထိုက်တော့ဘူး"

"အို၊ တစ်ရက်ဆိုတာ တစ်နှစ်ပမာ ကြာရှည်လွန်းတယ်လို့ ထင်ရပါတယ်။ သနားပါ ကျွန်မကို ကယ်တင်ပါ။ သခင်"

"အခုတွေ့ဖို့ အချိန်ခဏပဲ ရတယ်။ အကြာကြီး ရှိနေရင် အဘိုးကြီးရိပ်မိသွားလိမ့်မယ်။ ဒါကြောင့် ဒီမှာ အကြာကြီး ရှိနေလို့ မဖြစ်ဘူး"

"သောင်းချမ်"(Diao Chan) သည် "လွီပု"(Lu Bu) ကို မှီလျက်

"ရှင် အဲဒီသူခိုးအဘိုးကြီးကို ကြောက်နေရင် ကျွန်မ နောက်ရက် နေ

ထွက်တာတောင် မြင်ရမှာ မဟုတ်ဘူး " ဟု ဆိုသည်။ ။

"ငါ့ကို စဉ်းစားဖို့ အချိန် နည်းနည်းပေးပါ"

ထို့နောက် "လွီပု"(Lu Bu) သည် လုံ့ကို ကိုင်လျက် ပြန်ရန် ပြင်သည်

။

"သောင်းချမ်"(Diao Chan) က

"ဒီလို အပြင်လောကနဲ့ အဆက်အသွယ် မရှိတဲ့ နေရာလိုမျိုးမှာ တောင် ကျွန်မက ရှင့်ရဲ့ ရဲရင့်မှုတွေ၊ စွမ်းအားတွေ အကြောင်း ကြားရ တယ်။ ရှင်က တခြားလူတွေထက် သာတဲ့ လူ မဟုတ်လား။ ဘာလို့ သူများ လက်အောက်မှာ ငြိမ်နေရတာတုန်း" ဟု ပြောကာ မျက်ရည် ကျပြန်သည်။ ။

ထိုအခါ "လွီပု"(Lu Bu) ၏ မျက်နှာတွင် ရှက်ယောင်သန်းသွားပြီး လုံ ကို အနီးတွင် ထောင်လျက် နောက်ပြန်လှည့်ကာ "သောင်းချမ်"(Diao Chan) ကို ရင်ခွင်ထဲသို့ ဆွဲသွင်းလိုက်ပြီး နှစ်သိမ့်သည်။ ။ ဤသို့နှင့် ချစ်သူ နှစ်ဦးမှာ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ဖက်ကာ နှုတ်ဆက်စကား မဆိုနိုင်ပဲ ရှိနေကြသည်။ ။

"တုန်ကျိုး"(Dong Zhuo) သည် "လွီပု"(Lu Bu) ပျောက်နေသည် ကို သတိပြုမိသဖြင့် နန်းတော်မှ အမြန်ထွက်လာကာ အိမ်သို့ ပြန်လာသည်။ ။ အိမ်ရှေ့တွင် "လွီပု"(Lu Bu) ၏ နာမည်ကြီးမြင်း "ယုန်နီ" ချိတ်ထားသ ည် ကို တွေ့လိုက်ရာ အစောင့်တို့ ကို မေးသော် "လွီပု"(Lu Bu) အထဲ ဝင် သွားကြောင်း ပြောသည်။ ။ "တုန်ကျိုး"(Dong Zhuo) သည် နောက်လိုက် တို့ ကို ထားခဲ့ကာ တစ်ဦးတည်း အခန်းဆောင်ထဲ ဝင်သွားလေသည်။ ။ " လွီပု"(Lu Bu) ကို မတွေ့၊ "သောင်းချမ်"(Diao Chan) ကို ခေါ်သည်။ ။ အ သံမကြား။ သို့နှင့် အိမ်အကူတို့ ကို မေးမြန်းလေရာ ပန်းခြံအတွင်း ဝင်

သွားကြောင်း ပြောသည်။ ။

"တုန်ကျိုး"(Dong Zhuo) သည် ပန်းခြံအတွင်း ဝင်သွားရာ ချစ်သူနှစ်ဦး ကြည်နူးနေသည် ကို တွေ့လိုက်ရာ ဒေါသဖြင့် အော်လိုက်ရာ နှစ်ဦးသား လန့်သွားကြသည်။ ။ "လွီပူ"(Lu Bu) သည် "တုန်ကျိုး"(Dong Zhuo) ဖြစ်မှန်း သိသောအခါ ပြေးလေသည်။ ။ "တုန်ကျိုး"(Dong Zhuo) ကလည်း "လွီပူ"(Lu Bu) ထောင်ထားသော လှံကို ကိုင်လျက် နောက်မှ လိုက်သည်။ ။ "လွီပူ"(Lu Bu) မှာ အရပ်ရှည်သူဖြစ်ပြီး "တုန်ကျိုး"(Dong Zhuo) မှာ ဝဦး ပုသူဖြစ်သောကြောင့် နောက်မှ လိုက်သော်လည်း မမီချေ။ ။ "တုန်ကျိုး"(Dong Zhuo) သည် လက်တွင် ကိုင်ထားသော လှံဖြင့် "လွီပူ"(Lu Bu) ကို လှမ်းပစ်ရာ "လွီပူ"(Lu Bu) က ရှောင်လိုက်သောကြောင့် မထိပဲ မြေ၌ စိုက်သွားသည်။ ။ "တုန်ကျိုး"(Dong Zhuo) က လှံကို ကောက်ယူ၍ ဆက်လိုက်သည်။ ။ ထိုအချိန်ဝယ် "လွီပူ"(Lu Bu) သည် အဝေးသို့ ရောက်နေပြီ ဖြစ်သည်။ ။ သို့သော် "တုန်ကျိုး"(Dong Zhuo) က ဆက်လိုက်ပြီး ပန်းခြံဂိတ်အဝ အရောက်တွင် တစ်ဖက်မှ ပြေးလာသော လူတစ်ဦးနှင့် တိုက်မိပြီး လဲကျသွားလေသည်။ ။
